

פרק ח': ערב בקר 2300

And at the end of their kingdom, when the transgressors have been destroyed: When the end arrives, and the wicked of Israel in the Second Temple will be finished. A brazen-faced king will rise - this is **Titus**.

(כג) ובאחרית מלכותם כהתם הפושעים - כשיגיעו זמן שיתמו רשעי ישראל שבבית שני יעמוד מלך עז פנים הוא טיטוס :

2. ראב"ע שם

(ח) ותעלנה חזות - קרנים בחזות וזהו שנחלקה מלכותו לארבעה מלכים.

לארבע רוחות השמים - זהו וד' ראשין לחיותא מקום המלכות לכל אחד מהם המקום הראשון **ארם** והשני הוא **מצרים** והשלישי **ארץ ישראל** והרביעי **ארץ פרס** וככה כתוב בספרי המלכים

(ט) ומן - הטעם ממלכות אחת מאלה יצאה **קרן קטנה** במספר צבאה והיא שהיתה בארץ ישראל באנטוכיא והוא **אנטיוכוס** וגבהה על מלכות מצרים דרום לארץ ישראל ...

(יב) ותשלך אמת ארצה - **שביטל התורה** ולשמור המצות **כאשר יפרש :**

(כג) מלך עז פנים - הוא היה **אנטיוכוס** והשר שלו גלינוס ויש מהגאונים שאומרים שמלך עז פנים הוא **הקדרי** שיצא בשנת **ארבעת אלפים ושנ"ד** (4354 = 594 CE) שנה והנביא ידבר על האחד מהארבעה מלכים שמלכו תחת אלכסנדרוס וככה פירש עוד בנבואה הרביעית ועמד מלך גבור שהוא אלכסנדרוס ואמר ובעמדו תשבר מלכותו ותחף לארבע רוחות השמים והנה אין זה כאשר דבר :

רס"ג - 2300 מיצ"מ

988 CE = 4748

Saadia (Ibn Ezra 8:25)

Saadi Gaon says that the 2300 are years, and begin with the Exodus from Egypt. Why start from there? And what is a year of 'evening more' according to him? This time has passed many years ago...

3. רס"ג (בראב"ע ח:כה)

...הגאון רב סעדיה אמר כי אלפים ושלוש מאות הם שנים ותחלתם מגלות מצרים. ומה טעם להחל משם? ועוד איך הוא שנה ערב ובקר לפי דעתו. כבר עבר המועד זה שנים רבות.

$$4748 = 2300 + 2448$$

$$988 \text{ CE} =$$

Biblical Chronology

(CE Cross Reference Key: 3760)

	1948 (-1812 CE)	Birth of Avraham
+100	2048 (-1712 CE)	Birth of Yitzchak
+400	2448 (-1312 CE)	Exodus (סדר עולם / רש"י)
+480	2928 (-832 CE)	1 st Temple (Kings I:6)
+410	3338 (-422 CE)	1 st Temple Destroyed
+ 70	3408 (-352 CE)	2 nd Temple Begins
+420	3828 (+68 CE)	2 nd Temple Destroyed

1. רש"י דניאל פ"ח

And from one of them: and from one of these kingdoms.

emerged a... horn: **The kingdom of Titus emerged from it.**

And until the Prince of the host: That is the Temple, which is the House of the Holy One, blessed be He, the Prince of the host. He blasphemed the Holy One, blessed be He.

and through him the daily sacrifice was removed: **And through his troops and his armies, which he sent to Jerusalem, the daily sacrifice was abolished, for he sent there Nero Caesar, his general, as our Rabbis relate in Gittin (56a) and in Gorion.**

And a time will be given for the daily sacrifice: A set time will be given for the daily sacrifice to be discontinued because of transgression.

and it will cast truth to the earth: It humbled the Torah of truth.

in whose stead stood four: as is written in the narration of the dream above (verse 8), [there] are four kingdoms which will arise from that nation, **for Alexander of Macedon divided his kingdom upon his death [into parts for] four youths**, and Joseph called them four heads of a leopard in his book, and they were not the sons of the king.

but not with its strength: The last ones will not be as strong as the first king, but they will be weaker than him.

(ט) ומן האחת מהם - ומאחת מאלו המלכויות : יצא קרן אחת - **מלכות טיטוס** יוצאת ממנו :

(יא) ועד שר הצבא - הוא בית המקדש שהוא ביתו של הקדוש ברוך הוא שר הצבא כלפי הקדוש ברוך הוא חרף :

וממנו הורם התמיד - **ועל ידי גדודיו וחילותיו ששלח לירושלים בטל התמיד ששלח שם נירון קיסר שר צבאו כמ"ש רז"ל במס' גטין** ובגוריון :

(יב) וצבא תנתן על התמיד בפשע - וזמן מועד נתן להיות התמיד מסולק בשביל פשע שומם...

ותשלך אמת ארצה - תורת אמת השפילה :

(כב) ותעמודנה ארבע תחתיה - כמו שכתוב בספור החלום למעלה **ז' מלכויות אשר יעמודנה מאותו גוי שחלק אלכסנדרוס מוקדן מלכותו במותו לארבע ילדים** ויוסף קראם בספרו ארבע ראשי נמר ולא בני המלך היו :

ולא בכחו - ולא יהיו האחרונים כח המלך הראשון כי חלשים ממנו יהיו :

רש"י – ער"ב בק"ר גמריא + 2300 מגלות מצרים

(1397 CE=)

נחזור על הראשונה כיצד מכוון חשבון ערב ובקר אלפי ושלש מאות מיום רדת ישראל למצרים להיות כלה לסוף אלף ור"ן ליום שהוסר התמיד?

ר"י היו במצרים ד' מאות ושמונים מיום צאתם עד ויבן הבית ד' מאו' וי' היה הבית וע' שנה גלות בבל וד' מאות וך' בית שני תן עליהם אלף ור"ץ של קץ הימים הרי אלפים וחי' מאות צא מהן ו' שנים שהוסר התמיד לפני החורבן שלא מנה הכתוב אלף ור"ץ אלא למעת הוסר התמיד הרי לך חשבון ערב ובקר ואלפים וגי' מאות

עוד נוסף בחשבון אשרי המחכה ויגיע לקץ הימים מ"ה שנה יתרים על אלף ור"ץ יש לומר על חשבון הראשון יצא המלך המשיח ויחזור ויתכסה מהם אותם מ"ה שנים ...

... Let us return to the earlier matters, how the computation of "evening and morning, two thousand and three hundred," fits exactly with the time commencing from the descent to Egypt to terminate at the end of 1,290 years until the day that the daily sacrifice was abolished: 210 years they were in Egypt. 480 years transpired from the Exodus until the building of the Temple. 410 years the Temple existed. 70 years was the Babylonian exile. 420 years the Second Temple stood. 1,290 should be added until the end of days, totaling: 2,880. Subtract six years that the daily sacrifice was removed before the destruction, for Scripture counted 1,290 years only from the time that the daily sacrifice was removed. Here you have the computation of "evening and morning, and 2,300 added to the computation. Fortunate is he who waits and reaches the end of days 45 years over 1,290 [years]. We may say that the king Messiah will come according to the first computation, and he will subsequently be concealed from them for forty-five years....

גלות מצרים		2238
במצרים	210+	2300+
עד בנין הבית	480+	574+
ימי בית ראשון	410+	(5112)
שנות גלות בבל	70+	45+
ימי בית שני	420+	1397 CE = 5157 <=
יב:יא) – הוסר התמיד	1290+	
6 שנים לפני החורבן	6-	
	(5112)	
"אשרי המחכה"	45+	
	1397 CE = 5157 <=	
2300 + 574 =		2874
210 + 480 + 410 + 70 + 420 + 1290 - 6 =		2874

4. רש"י שם

(יד) עד ערב בקר אלפים וגי' מאות - ...ואני אומר כי הערב והבוקר האמור כאן גמריא הוא ויש סמך לדבר משני טעמים האחד שיהא חשבון זה מכוון עם חשבון אחר שבסוף הספר, והבי' שאמר גבריאל לדניאל למטה בענין ומראה הערב והבקר אשר נאמר אמת היא... יש לפתור ערב בקר בגי' ה' מאות ושבעי' וארבע (574) ועוד אלפי' ושלש מאות הרי אלפים וחי' מאות וע"ד (2874)

I say, however, that the ערב and בקר stated here are a gematria, and there is support for this matter from two reasons: 1) that this computation should coincide with the other computation at the end of the Book, and 2) that Gabriel said to Daniel later on in this chapter (verse 26): "And the vision of the evening and the morning is true..." This can be interpreted [as follows]: namely, that ערב בקר has the numerical value of 574. Added together, this equals 574; plus 2,300, we have 2,874.

ונצדק קדש - יכופר עון ישראל לבטל גזרות מדרסן ומרפסן מאז גלו גלות ראשונה למצרים עד יגאלו ויושיעו תשועת עולמים במלך משיחנו וחשבון זה כלה לסוף אלף ור"ץ מיום הוסר התמיד והוא שנאמר בסוף הספר (יב:יא) ומעת הוסר התמיד כדי לתת שיקוץ שומ' ימים אלף ור"ץ יהיה ולא יותר שיבא המלך משיחנו ויסיר שקוץ השומם. והתמיד הוסר ו' שנים לפני החורבן ב"ש והעמיד צלם בהיכל ויום י"ז בתמוז היה ששרף אפוסטמוס את התורה ובטל את התמיד והעמיד צלם בהיכל כמו ששינו במסכת תענית...

...and the holy ones shall be exonerated: The iniquity of Israel shall be expiated to bring an end to the decrees of their being trodden upon and crumbled since they were exiled in their first exile to Egypt, until they will be redeemed and saved with a perpetual salvation by our king Messiah, and this computation terminates at the end of 1,290 years from the day the daily sacrifice was removed, and that is what is stated at the end of the Book (12:11): "And from the time the daily sacrifice is removed, and the silent abomination placed, will be 1,290 years," and no more, for our king Messiah will come and remove the silent abomination. The daily sacrifice was removed six years before the destruction of the Second Temple, and an image was set up in the Heichal. Now that was the seventeenth day of Tammuz, when Apostomos burned the Torah, put an end to the daily sacrifice, and set up an image in the Heichal, as we learned in Tractate Ta'anith (26b)

מלבי"ם – מיום חזון דניאל

(1928 CE = 2300 מנבואת דניאל)

6. מלבי"ם דניאל פרק ח פסוק יד

(יד) ... עד **ערב בקר** אלפים ושלש מאות, הזמן עד שיהיה **ערב דהיינו עד החורבן**, **שיבא ע"י הרומים**, ועד שיהיה **שנית בקר**, **דהיינו עד הגאולה העתידה**, **יתארך אלפים ושלש מאות שנים**, ואז **ונצדק קדש** יוחזר הקדש אל צדקו כמקדם, דהיינו הבית המקדש וקדושת ישראל...

והנה אם נחשוב זמן זה בעת החורבן הראשון שהיה בשנת ג' אלפים של"ח (3338), יגיע הזמן בשנת ה' אלפים תרל"ח (1878=5638), אולם ממה שאמר סתם ולא הזכיר שיתחיל החשבון מזמן החורבן, **מבואר שהחשבון מתחיל מיום שדבר עמו המלאך**, דהיינו **משנת ג' לבלשאצר שאז ראה חזון זה**, וזה היה בשנת ג' אלפים שפ"ח (3388), ואמר שמן השנה ההיא עד שיהיה החורבן ואחריו הגאולה ימשכו אלפים וגי' מאות שנה, ויגיע הגאולה לא יאוחר מה' אלפים תרפ"ח (1928=5688), וכבר בארנו שחשבון עידן ועדנים ופג עידן מגיע לה' אלפים תרע"ג (1913=5673), שהוא ט"ו **שנים קודם**, מפני **שמן הפסק ממשלת הקרן זעירא שבו דבר למעלה עד בנין המקדש והקרבת התמיד שבו דבר כאן**, **יתארך ט"ו שנים**, שכבר מבואר בדחז"ל שימי ביאת בן דוד יתארך שבוע א' וימי גוג ומגוג גם כן יתארכו שבוע א' כמבואר בירושלמי דשביעית, הרי י"ד שנים עד בנין המקדש:

3338	חורבן ב"ר
3388	50+ עד נבואה זו
1928 CE = 5688	2300+
1913 CE = 5673	חשבון עדן עדנין

- רס"ג (2300 מיצ"מ) = 988
- רש"י (2874 מגלות מצרים) = 1397
- רלב"ג, רמב"ן (2300 מתחילת המלוכה) - במאה ה-15
- אברבנאל (2300 מפילוג הממלכה) = 1503
- מלבי"ם (2300 מנבואת דניאל) – 1913/1928

2300 משנת בנין בית שני? (3408)?

אברבנאל, רלב"ג, רמב"ן

(1503 CE = 2300 פילוג הממלכה)

5. אברבנאל - ספר מעייני הישועה מעיין ט תמר ז

והרב **רלב"ג** עשה התחלת המספר הזה **מימי שמואל** כי משם צמח המלכות לישראל וטרח עצמו להסכים הדברים לחשבונו זה בטענות חלושות.

וה**רמב"ן** עשה **התחלתם מדוד** וחשב מחשבות במספר הזה ואין צריך להקשות עליהם כיון **שהקץ** אשר הניח כל אחד מהם לפי דרכו במספר הזה **חלף הלך לו ואנחנו לא נושענו**.

על כן אמרתי שהיה **תחלת המספר הזה בחלוק המלכיות אשר אחר ימות שלמה כי אז מת השלום והשלמות מביניהם בעת שנחלקו מאחדותם**, ואז היה ערב ישראל גם חשכה כי כאשר חלק לבם נשמו... וגם בבית שני לא ראו אור אמתי אבל תמיד היו בערבוב טובות ורעות לא בקר... ככה השיב על פי דרכו **עד ערב בקר ר"ל** הנה יתמיד זה כל זמן הערב עד שיבא בקר שהזמן ההוא יהיה **מעט שנחלקו המלכיות עד שיתחברו ביד מלך המשיח אלפים וש' שנה** ואז **יצדק הקדש** כי יתפרסמו האמונות האלהיות כפי אמתתם. ויהיה צודק

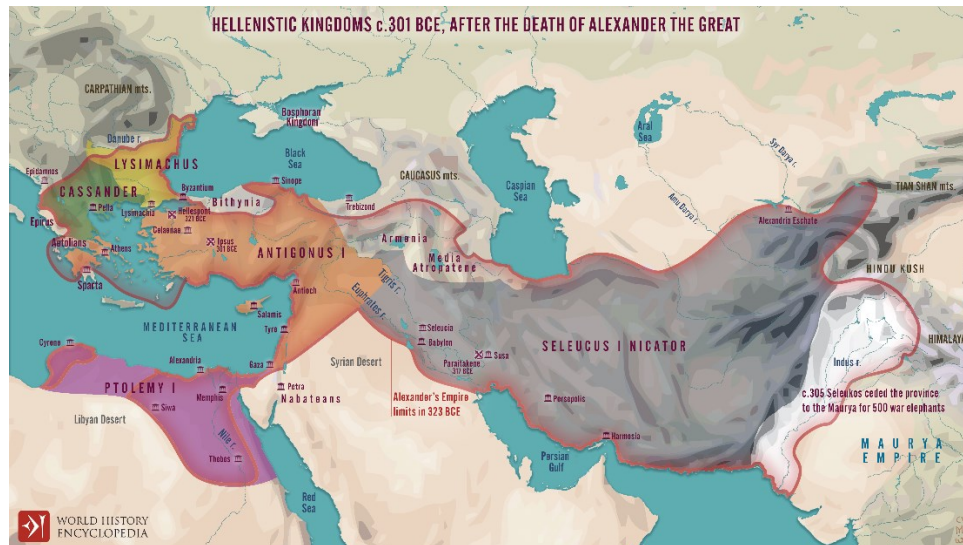
הקדש האלהי ולא יחרב עוד ביתו ולא ישבות עבודתו וידוע שישראל יצאו ממצרים שנת אלפים ותמ"ח (2448) לבריאת עולם, ומבואר בכתוב שבפ' שנה וארבע מאות שנה (480) לצאתם ממצרים היא השנה הדי' למלוך שלמה על ישראל התחיל לבנות בית ה' ומלך אחרי כן עד תשלום מ' שנה שהם ל"ו שנה, ויתחייב מזה חיוב מבואר שמת שלמה שנת אלפים ותתקס"ה (2965) לבריאת העולם, וכאשר תחבר אליהם אלפים וגי' מאות שנזכרו כאן יהיה סופם ותכליתם שנת חמשת אלפים ורס"ד (5264) ליצירה. החסר משם שנה א' למקוטעות הנה ישארו בביאור ה' **אלפים ורס"ג** לבריאת עולם (5263)

והוא **מבלי חלוף עם מספר עדן ועדנין ופג עדן** כמו שביארתי...

2448	יצ"מ
480	בנין בית א'
36	ימי שלמה

2964	שנת פילוג
2300	ערב בקר
1-	שנה למקוטעות
1503 CE = 5263	שנת הגאולה

https://www.worldhistory.org/Wars_of_the_Diadochi/

Alexander's Death

...Alexander returned to Babylon in 323 BCE with plans for expanding his empire but he would never realize them. He died at Babylon at the age of 32 on 10 or 11 June 323 BCE after suffering ten days of high fever. Theories concerning his cause of death have ranged from poisoning to malaria to meningitis to bacterial infection from drinking contaminated water (among others).

Plutarch says that, 14 days before his death, Alexander entertained his fleet admiral Nearchus and his friend Medius of Larissa with a long bout of drinking, after which he fell into a fever from which he never recovered. When he was asked who should succeed him, Alexander said, “the strongest”, which answer led to **his empire being divided between four of his generals: Cassander, Ptolemy, Antigonos, and Seleucus** (known as the **Diadochi** or 'successors').

The Diadochi

His longtime comrade, **Cassander**, would order the execution of Alexander's wife Roxana, Alexander's son by her, and Alexander's mother Olympias to consolidate his power as the new King of Macedonia (a title he would later lose to **Antigonos I** and his heirs). **Ptolemy I** is said to have stolen Alexander's corpse as it was en route to Macedon and spirited it away to Egypt in hope of securing the prophecy that the land in which it was laid to rest would be prosperous and unconquerable. He would found the **Ptolemaic**

Dynasty in Egypt which would last until 30 BCE, ending with the death of his descendant **Cleopatra VII** (l. 69-30 BCE).

Seleucus founded the **Seleucid Empire** (312-63 BCE), comprising Mesopotamia, Anatolia, and parts of India, and would be the last remaining of the Diadochi after the incessant 40 years of war between them and their heirs. He came to be known as **Seleucus I Nicator** (the unconquered, r. 305-281 BCE).

None of Alexander's generals possessed his natural intelligence, understanding, or military genius but, even so, would found dynasties which, with exceptions, ruled their respective regions until the coming of Rome.

Their influence over the regions they controlled created what historians refer to as the Hellenistic Period in which Greek thought and culture became entwined with that of the indigenous populace. According to Diodorus Siculus, one of the stipulations of Alexander's will was the creation of a unified empire between former enemies. People of the Near East were to be encouraged to marry with those of Europe and those of Europe to do likewise; in so doing, a new Hellenistic culture would be embraced by all. Although the Diadochi failed in the peaceful fulfillment of his wishes, through the Hellenization of their empires they contributed to Alexander's dream of cultural unity; even if such unity could never be fully realized.